

Smluvní strany dohodnuvše se jednou na uzavření smlouvy mohou se přirozeně dožadovati jenom toho, aby jim toto schválení nebylo kompetentním úřadem odepřeno.

Byla-li smluva, jak tomu bylo v daném případě, třeba jenom k žádosti jedné ze smluvních stran úřadem schválena, docílily obě smluvní strany toho, čeho v době uzavření smlouvy docíliti chtěly, totiž toho, že k jejich projevené vůli o uzavření právního jednání přistoupilo zákonem požadované schválení úřední.

Byl-li však nárok jejich bezpodmínečně splněn — a tak tomu bylo v konkrétním případě — pak nemůže býti žádná ze smluvních stran, ani zcizitel ani kupec legitimována k podání rekursu do takového výroku župní správní komise.

Zúčastněná strana ovšem ve svém instančním rekursu uplatňovala též, že schválením kupnopredajné smlouvy porušen byl veřejný zájem.

Zájmy státní náleží však vzhledem k ustanovení § 6 a 7 cit. nař. čís. 11 z roku 1919 zastupovati a hájiti jen úřadům a orgánům úředním a to v první řadě úřadu o schválení rozhodujícímu z jeho povinnosti, v případě pak, že úřad tento schválení udělí příslušnému županu cestou rekursu (§ 7, odst. 4 nař. čís. 11/19). Naproti tomu stranám smluvním právo hájiti zájmy státní dle smyslu zákona nepřísluší.

Když tedy v případě předmět sporu tvořícím žal. úřad k rekursu kupující strany Marka D., zastoupeného opatrovníci Emou D., proti výnosu stolice první, jímž zcizovací smlouvě schválení uděleno bylo, výrok tento, ze kterého st-lé nabyli práv, v cestě instanční zrušil a vydal meritorní rozhodnutí k rekursu strany nelegitimované, jednal proti zákonu. Proto náleželo nař. rozhodnutí dle § 7 zák. o ss. zrušiti.

Č. 1898.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: I. Stanoviti tarif pro živnost kominickou přísluší zemské, nikoli okresní politické správě. — II. Předepsané slyšení obecního zastupitelstva nenahrazuje tu slyšení obecní rady.

(Nález ze dne 27. ledna 1923 č. 1279.)

V ě c: Obec Král. Vinohrady (mag. rada Dr. Boh. Štědrý a adv. Dr. Frant. Pilař z Prahy) proti ministerstvu obchodu (za zúčastněnou stranu adv. Ant. Klouda z Prahy) stran sazby pro živnost kominickou.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Osp na Král. Vinohradech vyhláškou z 13. prosince 1920 povolila — odvolávajíc se na zmocnění zsp, udělené výnosem z 5. listopadu 1920 zvýšení sazeb kominických a to pro veškeré obce okresu Vinohradského čítající více než 5000 obyvatel, na čtyřnásobný obnos původního tarifu za doby mírové.

Odvolání, jež ve věci podala obec K. V., zamítla zsp. a v dalším postupu instančním min. obchodu, kteréž svoje rozhodnutí odůvodňuje tím, že čtyřnásobné zvýšení původních mírových sazeb vzhledem k stávajícím drahotným poměrům nemůže býti považováno za nepřiměřené.

Nález nss-u o stížnosti na něj vznesené založen jest na této úvaze:

Podle předpisu odst. 3 § 51 živ. ř. stanoví tarify v předcházejícím odstavci uvedené, tedy také tarify pro živnosti kominičké, politický úřad zemský, vyslechna obecní zastupitelstvo, pak obchod. a živnostenskou komoru a příslušná odborná společenstva a přihlédaje k daným poměrům.

Podle cit. právě předpisu zákona jest tedy k stanovení tarifu povolán zemský úřad politický, t. j. zsp. V daném případě bylo však i vyjádření stěžující si obce vyžádáno jen osp-ou na K. V. a jediné ona tarif, o nějž je spor, stanovila.

Leč předpis zákona nebyl zachován ještě v jiném směru. Zákon žádá, aby bylo slyšeno obecní zastupitelstvo. Vyjádření tohoto sboru nebylo osp-ou ani výslovně žádáno, ani ve skutečnosti podáno, neboť podle přípisu městského úřadu z 15. prosince 1920, zabývala se otázkou toliko městská rada. Že osp. ani na to nepomýšlela, aby o vyjádření se usnášelo oz., jest patrné i z toho, že k vyjádření dala obci lhůtu tří dní.

Vylíčeným postupem úřadů byly tudíž formální předpisy 3. odst. § 51 živn. ř. porušeny a bylo proto nař. rozhodnutí, jímž odvolání obce do stanovení tarifu pro živnost kominičskou bylo zamítnuto, zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 1899.

Živnostenské právo: I když dvě obce byly sloučeny v jednu, a v jedné z nich vůbec živnost hostinská provozována není, nemá žadatel za koncesi hostinskou v této části spojené obce nárok na propůjčení koncese bez ohledu na místní potřebu.

(Nález ze dne 29. ledna 1923 č. 5232/22.)

Věc: Jindřich E. v M., proti zemské správě politické v Brně o koncesi k provozování živnosti hostinské a výčepnické.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím byl pořadem instančním potvrzen výměr osp, kterým byla st-li odeprána koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické pro dům č. — v Z.—K., poněvadž místní potřeba udělení žádané koncese nevyžaduje.

O stížnosti proti tomu podané uvažoval nss takto:

St-l namítá v první řadě, že i když v obci Z., spojené s dřívější obcí K. v novou obec politickou, není potřeba dalších živností hostinských, nelze totéž říci o oné části obce, jež byla dříve obcí K., poněvadž zde hostinské koncese vůbec není. Stížnost vychází tedy z toho, že v obcích, které vznikly sloučením více obcí, nelze koncesi hostinskou vzhledem k nedostatku potřeby obyvatelstva tehdy odepřiti, když částka obce, v níž má býti stanoviště žádané živnosti, byla dříve samostatnou obcí a taková živnost se v ní dosud neprovozuje.

Tento názor však nemá oporu v zákoně. Dle 3. odst. § 18 živ. ř. jest při udělení koncese přihlížeti k potřebě obyvatelstva, k způsobilosti pro-